

JOHANNES THIEL, die beweert, iedere diagnose uit de oogen te kunnen opmaken, en ook een „Deutsche Heilodung” heeft uitgevonden, ter vervanging der Zweedsche massage, wordt door de artsen niet naar verdiensten op prijs gesteld. Sommigen hebben zich zelfs niet ontzien, de „Augendiagnose” voor zwendelarij uit te maken. Nu heeft hij alle artsen per advertentie tot een gratis cursus in de oogendiagnose uitgenoodigd, waarop de artsen van Elberfeld en Barmen hem gezamenlijk hebben aangeklaagd wegens „beleediging” en „grober Unfug” (*Wien. klin. Wochenschr.*). Voor 20 jaren kon men in *le Progrès Médical* in een vergelijking tusschen den dokter en den liefdegod lezen:

„Tous deux regardent dans les yeux,
Si ça va mal, si ça va mieux”

zoodat wij de oogendiagnose, voor zoover die van nut kan zijn, toch waarlijk niet van Lehrer THIEL behoeven te leeren.

BERLIJN. — **Op Virchow's graf** in de Grossgörschenstrasse, op het oude Matthaeikerkhof is in alle stilte een gedenkteeken geplaatst, een 2½ M. hooge obelisk van grijs, ongepolijst graniet, omgeven door een fraai gesmeed hek. Een zwarte marmorplaat op de voorzijde draagt het opschrift RUDOLF VIRCHOW, met geboorte- en sterfdag (*Deutsche med. Wochenschr.*).

WEENEN. — **De specialistentitel.** Ten einde tot een regeling te komen van het recht om voor specialist te gelden, heeft het Ministerie van Onderwijs de geneeskundige faculteit te Weenen verzocht, haar meening te kennen te geven omtrent het beginsel van zulk een regeling en praktische voorstellen te doen om haar eventueel tot stand te brengen. De Minister geeft toe, dat niemand, die de volledige bevoegdheid van arts heeft gekregen, belet kan worden, zich vrouwen-, kinder-, krankzinnigenarts te noemen, daar hij al deze personen mag behandelen en hij kan wenschen, alleen één tak der geneeskunst uit te oefenen. Omdat evenwel het publiek in zulk een titel een door bijzondere oefening en studie verkregen bevoegdheid meent te zien, en het den Minister niet wenschelijk voorkomt weder beperkte bevoegdheid in te voeren, zou de eenige weg, om dit misverstand te verhelpen, daarin bestaan, dat aan hen, die inderdaad op eenig gebied een groote bekwaamheid hebben verworven en aan de door de wet te stellen eischen hebben voldaan, het recht werd verleend om bijzondere titels, bijv. gediplomeerde, geautoriseerde „Specialarzt”, te voeren. Het recht van ieder ander arts, om elk onderdeel der geneeskunst uit te oefenen en mede te deelen, dat hij slechts op dit gebied wil werkzaam zijn, blijft daarbij onverkort. Voor reeds bestaande specialisten zouden gepaste overgangsmaatregelen moeten worden getroffen (*Wien. klin. Wochenschr.*).

ROSTOCK. — **Open brief aan Adamkiewicz.** Dr. HUSCHE te Rostock geeft in den *Rostocker Anzeiger* van 2 October zijn billijke verontwaardiging te kennen over de wijze, waarop ADAMKIEWICZ en zijn apostel KATSCHER te Budapest het leekenpubliek trachten voor te spiegelen, dat zij kanker kunnen genezen. Daar ook het Nederlandsche publiek door de couranten medegetroond is op het noodlottige dwaalspoor, kan het nuttig zijn, van HUSCHE's ondervinding hier melding te maken. In het blad, dat hij terecht heeft uitgekozen voor zijn straoefening, had één zijner patiënten een uittreksel gelezen uit „*Nord und Süd*”, waarin KATSCHER de „ontdekking”

VAN ADAMKIEWICZ ophemelt en haar waarde staaft met de mededeeling van verblijvende ziektegeschiedenissen. De zieke vroeg toen schriftelijk aan ADAMKIEWICZ of dat alles waar is. „Vollste Wahrheit”, schreef toen de professor, dubbel onderstreept. „Als gij tot mij komt, zal ik alles doen, om ook bij U hetzelfde te bereiken”.

Nog niet tevreden, schreef hij toen aan een der „genezen” patiënten uit KATSCHER's opstel, wien „door een Perlijnsche autoriteit voorspeld was, dat hij zou sterven vóór het vallen der bladeren”, en die niettemin „den 11den dag zijner behandeling” (bij ADAMKIEWICZ) „als herboren huiswaarts kon reizen”. De „genezene” antwoordde niet. Diens zoon schreef, dat ADAMKIEWICZ de behandeling destijds na 2 weken g. staakt had, omdat hij naar buiten ging, en dat de zieke den 28sten September daaropvolgende was bezweken. De onverbiddelijkste autoriteit had de Berlijnsche autoriteit gelijk gegeven.

De bittere en heftige maar welverdiende woorden, die HUSCHE aan de beide zuidelijke „collega's” toevoegt na de uiteenzetting van deze feiten, behoeven hier geen herhaling. Zij volgen uit het voorafgaande.

Personalia. — Benoemd: te Erlangen tot ordinarius in de inwendige geneeskunde, kinderziekten en pharmacologie de extraord. prof. FRITZ VOIT te München en in de propaedeutische geneeskunde en geschiedenis der geneeskunde de extraord. prof. D. GERHARDT te Straatsburg; tot id. in de geneeskundige kliniek aan University College te Londen, Dr. S. MARTIN en in de materia medica te Rome, prof. GAGLIO te Messina.

Overleden: de physioloog prof. ALEX. ROLLETT te Graz, 70 jaren oud; de senator Dr. TH. ROUSSEL te Parijs; de anatoom prof. M. D. TCHAOUSSON te Warschau; de obstetricus FOCHIER te Lyon.

PINKHOF.

BINNENLAND.

— **Consultatie-bureau voor tuberculose.** Te Rotterdam is op 8 October, in de Aert van Nesstraat, geopend het Consultatie-bureau van de Vereeniging tot bestrijding der tuberculose.

De Voorzitter Dr. KLINKERT hield de openingsrede waarin hij o. a. de bedoeling van het Bureau uiteenzette. Deze blijkt het best uit de kaart die ieder ingeschreven patiënt ontvangt en aldus luidt:

De zieken die de hulp der vereeniging hebben ingeroepen staan onder haar bescherming en kunnen zich ten allen tijde tot haar wenden. De zieke mag niet spuwen op den grond of in zijn zakdoek; daarvoor is het blauwe hem uitgereikte fleschje (crachoir); dit fleschje moet dagelijks schoongemaakt worden; het is dringend noodig aan het Bureau kennis te geven van verhuizing, of van een in het gezin voorgekomen sterfgeval.

Driemaal 's weeks houden de geneeskundigen zitting te 4 ure om min- en onvermogene patiënten te onderzoeken, in te schrijven en van raad en advies te dienen, niet te behandelen. Wel wordt ook materiele steun verstrekt, voorloopig alleen in den vorm van melk.

Nadat de Voorzitter het woord gericht had tot de talrijke genoodigde autoriteiten, spraken Dr. NOLEN, als Voorzitter van den Geneeskundigen Kring en de Heer P. R. MEES, namens de Vereeniging voor Wijkverpleging hunne beste